

Şems' İ Olmak Sevdanın

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 25 Ocak 2025

İçsel bir düş' tün sen gözden düşen rahmetin ılık nefesinde koruk namelerin...

Söz geçiremediğimdin
Sözsüz ve güçsüz bir iklim
Düğümlerimi asla ilikleyemediğim
Ram olmuş bir kere iç sesim

Metruk bir gazabın sarmalında yiten dün gibi
Yüreğe konuşlu kor gibi
Yalnızlığın defansında saklı
Bir buluttan öte
Yağan rahmete tapan kalemin bükük boynu
Nasıl da kıldan ince ruhum ve efkârım
Rabbime koştuğum her an her gün
Nemli seyyah yüreğin serildiği
Varsın olsun yırtık bir kilim

Öteleyen kimse hayallerimi
Öksüz yüreğimde saklı bir rengi

Bahşeden Rabbe itikadım ezelden
Asılsız sevgileri ezenler derinden
Acımasızlıkla hemhal olmuş
Kanatları kırık bir kuş gibi
Bazense pergelleri açan bir acı gibi
Nemalandığım yerin göğün nimetinden
Hacizli sözcüklere düşülen şerh gibi

Tapusu elbet Rabbimde, haizi
Olduğum her zerrem her duygum
Hazzı ölümün
Gökte konuşlu devasa bir uydu misali
Uyruğu olmayan hecelerden koştuğum kollarına
Aşkın kırık اساسında saklı bir göz
Yalnızlığın hicvinde iken o köz
Söylemlerin değil gerçeklerin öz ve özü
Hükmedene taptığım
Leyli zamanlardan geçip de
Acının otağında ayaklarımın yere bastığı

Ah, hünkârım...
Ah, hümayunu koca kâinatın
Ah, Rabbim sensin tek servetim
Adadığım her dilek her dua
Tapındığım sadece sensin yüce Huda
Bir bilinmez ki gark eden
Bir hüzün ki günbegün büyüyen
Hazzı değil yaşamın
Haccı ve umresi duyguların
Saplandığım şu kör bataklık
Sevk eden duygulardan örülü bir yumak
Semadan düşen her rahmet
Yerden aşağı devindiğim kaç kat altıysa dünyanın

Şems'i olmak sevdanın
Sinemde saklı niyazım
Sağduyum dinmez varsa yoksa aş erdiğim yarınların
Tebaası duygularımın
Varsın olsun rötârlı bir mutluluk

Varsın tohuma kaçsın yarında saklı umut
Varsın veryansın etsin yer gök
Varsın varamayım menzile

Bir kitle imha silahı adeta
Yüreğin ansızın infilak ettiği doğaüstü bir rüya
Bahşedilene şükredip acımda kilitlendiğim
Hazanın lüksü
Haiz olduklarımın rötuşu
Ezkaza giyindiğim mintanım

Tek servetim tek ihtiyacım sadece metanetim ve niyazlarım
Varsın ayırık otu addedileyim
Bir sünnettir ki sevginin meali
İçimde saklı o devasa gizi
Hak ettiğim kadar hayatı ve sürdürdüğüm izi
Kat çıktığım her acı
Kat iziyle sevmenin yaşamanın tek ilacı

Hüsranın dibini vurduğum kadar
Meali hali hazırda sevgi ve inanç
Katlı sözcüklerden örülü bir eşarp
Uçuşan saçlarıma düşen kar
Yetim varlığında kimse sekte vurur da vurur
Yalnızlığıma binaen
Tamtakır olmuş benliğimden dökülür nidalar
İçtimada her duygum
İşgüzar olsa ne ki eşrafım
Aş erdiğim yarınlarım ve yarım kaldığım
Tamamlanmak adına tüm duam
Tecrit edildiğim hayatın
Elbet oynanacaktır son perdesi
İzni verene sevdalı...